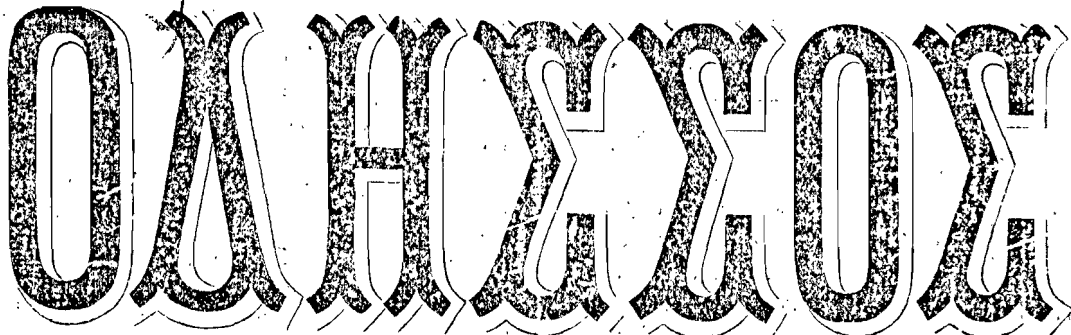

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εισοδήματα
Ετήσια... Λίβρα 15.
Εξαμηνιαία... 8
Εισοδήματα
Ετήσια... 20.
Εξαμηνιαία... 12.
Αι συνδρομαί γίνονται δεκταί εις χρυσόν, διευκρινίζοντες ταύτας, και γραμμάτια της βουλιακής τραπεζής δι' επιστολής επί συστάσει.
Τα γραφεία της «Οδησού» εν τῇ Α. τμήματι ἀριθ. 534.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Διὰ πάσαν αἰτίαν ἀπευθυντέον: A la direction du journal «Οδησός».

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Α. σελίδι ὁ τίτλος 1 λίβρον
Ἐν τῇ Β. » » » 80 ἑκατοστά
Ἐν τῇ Γ. » » » 40 »
Ἐν τῇ Δ. » » » 20 »

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας ἡ τιμὴ τῶν ἐκδόσεων συμφωνεῖται.

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται δέον δὲ νὰ ᾖσιν ἐνυπόγραφα καὶ δηλώσιν τὸν τόπον τῆς προελεύσεως, διότι ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπὸ ψφεί.

Φύλλον τοῦ παρελθόντος ἀριθμοῦ τιμᾶται 3 λέβων.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 20 ἑκ.

ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

(ὑπὸ Theobald Fischer.)

Ἡ χερσόνησος αὕτη, ἐνοῦσα ἐν αὐτῇ τὰ κύρια συστατικά τῶν ἀδελφῶν νοτιοευρωπαϊκῶν χερσονήσων, συνίσταται ἐκ δύο θεμελιωδῶς κατὰ τε τὴν γένεσιν, τὸν ἐσωτερικὸν σχηματισμὸν τὴν κατ' ἐπιφανείαν μορφήν καὶ τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς κατοικοὺς διαφόρων μερῶν, τῆς Ἑλληνοβουλιακῆς πτυχωτῆς χέρρας πρὸς δυσμὰς καὶ τῆς Ρουμελιωτικῆς ἐπιστροφῆς πρὸς ἀνατολάς. Καὶ τὸ μὲν μικρότερον καὶ στενὸν ἥμισυ, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἀλβανία, τὸ Μαυροβούνιον, ἡ Ἐρζεγοβίνη, ἡ Βοσνία καὶ ἡ Δαλματία σύγκεινται ἐκ λίαν ἐπιμικρῶν στενῶν καὶ παραλλήλων σειρῶν ὄρεων, ἅτινα ἔχουσι διεδύνησιν νοτιανὰτολικὴν καὶ διακρίνονται καὶ εἰς τὰς τρεῖς ἄκρας τῆς Πελοποννήσου. Προήλθον δὲ ἐκ πλευρικῆς ἐκ δυσμῶν πίεσεως, ἐξ ἧς ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐμορφώθησαν τὰ ἐξ ἀσβεστολίθουκατὰ τὸ πλεῖστον, τῆς κρητικῆς, καὶ τῆς παλαιότερας τριτογενεῶς διαπλάσεως συγκείμενα στρώματα τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς. Ὀλόκληρον δὲ τὸ μέρος τοῦτο, προσομοιάζον πρὸς τὴν χερσόνησον τῶν Απενίνων, φέρει πανταχοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον τὸν χαρακτήρα Καρτσειοῦ χώρας: σπανίζουσα ἕδατος καὶ καλλιεργησίμου γῆς, βραχύδης, τραχεῖα, καὶ δυσπρόσιτος, σχηματίζει πλατὺ πρόχωμα ὅπερ χωρίζει τὸν Ἀδρίαν ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς χερσονήσου. Τὸ Μαυροβούνιον, τὸ τοῦ Νόβι Παζάρ καλούμενον σαντζάκιον καὶ μέρος τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἐρζεγοβίνης, σχηματίζουν τραχὺ καὶ ὑπὸ βαθεῖαν ποταμίων κοιλάδων διασχισμένον ὄψι-πεδον χιλίων μέτρων κατὰ τὸν μέσον ὄρον ὄψος καὶ τριάκοντα χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων ἑμβαδοῦ, τὸ πλατύτερον δὲ ὅσον ἐν Εὐρώπῃ ὄψι-πεδον τοιοῦτον ὄψους. Ὀλόκληρος ἡ Ἰλλυρικο-ἑλληνική πτυχώδης χώρα μέχρι τῆς Αἰτωλίας καὶ τῆς Ἀρκαδίας πρὸς νότον οὐδὲ ἥκιστα δελεαστική, ἐξωθεν κεκλεισμένη, ἥκιστα διαβατὴ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ, σπανίζουσα πόρων καὶ κατοικῶν, περιέχουσα δὲ πολλὰς μικρὰς ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένας χώρας καὶ ἀσφαλὴ φυσικὰ καταφύγια, ἀποτελεῖ χώραν τηρήσεως τοῦ καθεστώτος, χώραν μικρῶν μεταβολῶν τῆς καταστάσεως, ἐνθα λαοὶ ἡττημένοι, ὡς οἱ Σέρβοι ἐν Μαυροβούνιῳ, οἱ Ἀλβανοὶ καὶ οἱ Ἀθίγγανοι, εὐνῶνται νὰ προφυλαχθῶσι καὶ νὰ περισώσασιν μέχρι σήμερον τὴν ἐθνικὴν τῶν ἰδιορρυθμίαν. Οἱ ἀπολίτιστοι μέχρι σήμερον Ἀλβανοὶ, οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἰλλυριῶν, καὶ πρὸς τοῖς Βάσκοις καὶ Κέλταις ὁ ἀρχαιότερος λαὸς τῆς Εὐρώπης, εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἀφιλοξενίων αὐτῶν ὄρεων ὀφείλουσι τὸ ὅτι οὔτε κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν ἐποχὴν ἐξε-

λατινίσθησαν, οὔτε κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἐξεσλαυίσθησαν, οὔτε ἔκτοτε ἐξετουρκίσθησαν. Ἠθὴ καὶ ἔθιμα προποταμικὰ διετηρήθησαν παρ' αὐτοῖς, ὡς δὲ πρὸ τρισχιλίων ἐτῶν οὔτω καὶ νῦν διαπλέουσιν οὔτοι τὸν ἐθνικὸν αὐτῶν ποταμόν, τὸν Δρίνον, ἐπὶ περυσιασμένων αἰγείων δερμάτων καὶ σήμερον δὲ ἀκόμη δὲν ἔχουσιν ἴδια γράμματα. Ἡ Ἀλβανία εἶναι τὴν σήμερον ἡ μᾶλλον ἀγνωστὸς χώρα τῆς Εὐρώπης.

(ἔπειτα συνέχεια)

ΜΙΛΑΝΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΑΝΖΕ.

(παραλληλισμός.)

Καὶ οἱ δύο ἀπέθανον: ὁ Βουλανζὲ ἔθετο τέρμα τοῦ βίου του διὰ φυσικῆς αὐτοκτονίας, ὁ δὲ Μιλάνος—διὰ πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτοχειρίας. Ὁ θάνατος τοῦ Βουλανζὲ ἦτο διὰ τὸν ἴδιον ἀληθινὴ ἀπελευθέρωσις, ἐνφ' ὃ θάνατος τοῦ Μιλάνου εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Σερβίας. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του ὁ Βουλανζὲ ἦτο ἄχθος δι' αὐτόν, ἐνφ' ὃ Μιλάνος ἦτο ἄχθος διὰ τοὺς ἄλλους. Δι' ἀμφοτέρους ὁ τύπος ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον του διὰ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀφιέρωσεως ἀρμοζουσῶν νεκρολογίων.

Υπάρχει ἀρχαία τις παροιμία: «De mortuis nihil nisi bene» ὅπερ ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἡμῶν γλώσσῃ ἐκφράζομεν διὰ τῶν λέξεων «ὁ ἀποθανὼν δεδικαίωται». Ἐν τοῦτοις παρὰ τὸν πολλὸν σεβασμὸν ὃν τρέφω πρὸς τὴν σοφίαν τῶν ἀρχαίων λαῶν, ἡτις ἐκδηλοῦται καὶ ἐν τῇ παροιμίᾳ ταύτῃ, νομίζω ὅτι ἡ σύγχρονος κριτικὴ δικαιούται νὰ σταματήσει ὅπερ τὸν τάφον τοῦ ἀποθανόντος καὶ ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ βίου τῶν δεινοπαυμάτων καὶ τοῦ θανάτου τοῖν, ἀφέλιμα τινα γενικὰ καὶ ἠθικὰ διδάγματα. Οἱ δύο οὗτοι θάνατοι τοῦ Μιλάνου καὶ τοῦ Βουλανζὲ, περιστάνται ἐν τῇ πνεύματι τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ κοινωνιολόγου οὐχὶ μόνον ὡς φαινόμενα ἀσυνήθη, σχεδὸν ἀπίστευτα, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἐγγλωττα καὶ διδακτικά.

Διὰ τῆς σκέψεως τοῦ ἐπιπολαίου παρατηρητοῦ, πιθανὸν νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἰδέα περὶ τοῦ δυνατοῦ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῆς τύχης τῶν ἐκλειψάντων τὸ γαλλικὸν λόγιον «eherechez la femme».

Πραγματικῶς ὁ Βουλανζὲ, ὡς τις νεαρὸς ἱπολοχαγός, ἀπέστη τοῦ βίου ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ἐρωμένης του—γεγονὸς ὅπερ ἐάν δὲν ἦτο ἱστορικὸν θὰ ἔδεικνυτο ἀνῆκουστον. Καὶ ὁ Μιλάνος ἐπὶ τῆς μετὰ τὰς συγγίης τοῦ περιπετείας, περιελθὼν εἰς ἄκραν ἀφροσύνην καὶ ἀκαταλογισίαν, ἐξέπληξε τὴν Εὐρώπην μετὰ τὰ ἀνόητά του κατορθώματα καὶ ἐπὶ τέλους τὴν ἀπῆλλαξε διὰ τῆς ἠθικῆς αὐτοχειρίας.

Ὁφείλομεν νὰ ἄμεν δίκαιοι: ὁ Μιλάνος ὡς καὶ ὁ Βουλανζὲ ὑπῆρξαν θύ-

ματα. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δικαιολογεῖται ἡ θεωρία τοῦ Λομπρόζο, ἐφαρμοζομένη οὐχὶ ἐπὶ τῆς ποινικῆς ψυχολογίας, ἀλλ' ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡ μᾶλλον τῆς δυτικῆς παθολογίας.

Ἡ αὐτοκτονία τοῦ Βουλανζὲ ἦν ἀναμφίλεκτος συνέπεια ἀπολυταρχικῆς μανίας, ἐνφ' ἡ αὐτοχειρία τοῦ Μιλάνου παρίσταται ὡς νόμιμος γόνος τοῦ ἠθικοῦ σκεπτικισμοῦ.

Μήπως ταῦτα τὰ δύο δὲν εἶναι ἀληθεῖς πληγαὶ διὰ τὴν Εὐρώπην; Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ σᾶς παρακαλῶ, ἀναγνῶσται διὰ συμπληρωτικῶν δακρύων ῥάνατε τὴν τύχην τῶν δύο τοῦτων δυστυχῶν θυμάτων τῶν συγχρόνων ἠθικο-πολιτικῶν ἐπιδημιῶν.

Ὁ Μιλάνος, ὅστις ἐγεννήθη καὶ ἠξίγη εἰς τὰ βουλευτάρια τῶν Παρισίων, δὲν ἐμολύνθη μόνον ἀλλὰ κατ' ὅλοκληρίαν ἐδεσπόδθη ὑπὸ τοῦ διακρίνοντος τὴν ἀχανὴ γαλλικὴν πρωτεύουσιν μιάσματος—τοῦ σκεπτικισμοῦ. Ὁ γνήσιος παρισινὸς γελαῖ ἐφ' ὅλων καὶ δι' ὅλα: δι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχει ἱερόν: τὰ φαινόμενα τὰ ὅποια ὑπερβολικὰ ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ ἀνθρώπου δι' αὐτὸν εἰσὶν ἀγνωστα, δὲν δύναται νὰ τὰ ἐκτιμῇ. Ἐάν ἀναμνησθῶμεν τὰς ἐπικλήσεις τοῦ ρωμαϊκοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παρακμῆς τῆς αὐτοκρατορίας, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι μετὰ τινος παραλλαγῆς αὗται καὶ εἰς τοὺς Παρισίους δύναται νὰ ἀναφέρονται διότι καὶ οὗτοι ἔτοιμοι εἰσὶ νὰ κραυγᾶσιν: «Pecunia et eirene» (χρήματα καὶ θεάματα.) Τὰ λοιπὰ διὰ τὸν Παρισινὸν εἶναι δευτερεύοντα, ἀνόητα, γελοῖα, περιττά.

Ὡς ἀληθὲς Παρισινὸν χαμίνι, ὁ βασιλεὺς Μιλάνος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀνῆθικον ἐπιρροὴν τοῦ σκεπτικισμοῦ τῆς δυτικῆς πρωτεύουσας. Οὔτως ὅταν ἐκλήθῃ νὰ βασιλεύσῃ δι' αὐτὸν τὸ ἄκρον ιδεῶδες συνίστατο εἰς τὴν ἀπόλαυσιν αὐτῶν τῶν δύο ἀγαθῶν «pecunia et eirenes». Δὲν ὑπῆρχε δι' αὐτὸν οὔτε ἱερόν, οὔτε πατρίς, οὔτε τιμὴ, οὔτε θρησκεία. Ὡς βασιλεὺς ἦτο πᾶν, ὅπερ ἠθέλεν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πατριώτης, οὐχὶ ἀνθρωπος μετὰ μὴν, οὐχὶ ὀρθόδοξος. Ἡ ἱστορία τῆς βασιλείας του δὲν παρέσχεν οὔτε μίαν σελίδα δόξης εἰς τὴν Σερβίαν· αἱ σχέσεις του μετὰ τῆς Λενδεράναι καὶ Μπόντ, καὶ ἄλλα ἐπεισόδια, ἐπέσταν εἰς αὐτὸν τὴν περιφρόνησιν συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων, ἡ δὲ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἀσέβειά του ἦτο διαρκὴς λόγος ἀγανακτήσεως ὁλοκληρίου τοῦ κλήρου.

Τοιαῦτα εἰσὶ τὰ λογικὰ ἀποτελέσματα (χωρὶς νὰ ἱπολογίσῃ ἡ σκανδαλώδης διαγωγή του ὡς συγγύου καὶ πατρὸς) τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου δηλητηρίου, ὑφ' οὗ ἐμολύνθη ἐν Παρισίοις, τοῦ κέντρου ἐκείνου τῆς συγχρόνου προόδου,

ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο δὲν δικαιολογεῖ τὸν Μιλάνον. Ποσῶς. Ἐναντίον τῆς βλαβερᾶς ἐπιδράσεως τοῦ μιάσματος τοῦτου ἠδύνατο νὰ παλαίσῃ, ἀρκεῖ νὰ ἤθελε νὰ διεγείρῃ ἐν ἑαυτῇ, οἶαν δῆποτε ιδεῶδη κρίσιν, ὡς π.χ. πατριωτικὸν ἢ θρησκευτικὸν πνεῦμα. Ἀλλ' ἐκεῖνος μετὰ φρικτῶδους ἐμπαθείας, φαινομενικῆς ἀνοίας καὶ ἀποτυπλώσεως, ἐκδηλουμένης ὡς θείας καταδίκης, ἀφῆθ' ἀκράτητος εἰς τὰ κτηνώδη αὐτοῦ ἐνστικτα, οὔτω δὲ κατήλθε μέχρι τῆς τελεινταίας βαθμίδος τοῦ ἀνθρώπινου ἐξευτελισμοῦ μέχρις ἠθικῆς αὐτοχειρίας. Ὁ θάνατός του διήγειρε πάταγον μόνον διότι ἐπρόκειτο περὶ ἐστεμμένον προσώπου· ἀλλὰ τὶ φεθερὸς ἀριθμὸς ἀνθρώπων δὲν πίπτει καθημερινῶς θύμα τοῦ αὐτοῦ δηλητηρίου, τοῦ αὐτοῦ ὀκεπτικισμοῦ, αὐτῆς τῆς καταστρεπτικωτάτης ἐπιδημίας τοῦ αἰῶνος ἡμῶν;

Σεῖς δέ, σύγχρονοι φιλόσοφοι, ἐνθαρρύνετε τὸν κυνικὸν αὐτὸν σκεπτικισμόν, ἐάν σᾶς εἶναι ἀρεστὴ ἡ ἠθικὴ παραλοσία τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Χειροκροτήσατε ἐπὶ τῇ μέτρῳ τοῦ Μιλάνου· ἐάν ἐπιθυμῇτε τὴν ἐντελὴ κατὰπτωσιν τῶν εὐγενεστάτων τοῦ ἀνθρώπου αἰσθημάτων.

Σκεπτικισμός—ἰδοὺ ἡ κυνικὴ ἀναρχία, ἰδοὺ ὁ ἠθικὸς καὶ πνευματικὸς μηδενισμός, ὁ θάνατος.

Κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν Βουλανζὲ, τὸ ἀστρὸν του ἦρθη ἐν τῇ ὀρίζοντι τοῦ μοναρχισμοῦ. Αἱ ἐπιτυχίαι του ὡς στρατηγοῦ, ἦσαν ἀπλὴ πρόφασις. Τὸ ὄνομά του ἐδημιουργήθη κυρίως ἀφ' ὅτου 500 χιλ. ἠπνωτισμένων ἀνθρώπων ἀνεκίρησον ἐν τοῖς παρισινοῖς βουλευτάρτοις τὸν ξανθοπώγωννα στρατηγὸν ὡς βουλευτὴν τοῦ Σηκουάνα. Αὐτὸ τὸ ἐσπέρας ἦμην ἐν Παρισίοις:

Ἐφ' ἦντο μᾶλλον θρίαμβος ἀνακτίσεως τῆς Αλσατίας καὶ Λωραίνης ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας.

Ὡς βλέπετε, ὁ θάνατος τοῦ Μιλάνου προκαλεῖ ἐν τῇ σκέψει τοῦ κοινωνιολόγου ἰσχυράν διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ ἀνευ ἀρχῶν σκεπτικισμοῦ, ἐνφ' ὃ θάνατος τοῦ Βουλανζὲ διεγείρει αἰσθηματικὰς περιφρονήσεις πρὸς τὸ μοναρχικὸν πολιτεῖμα. Ἐάν ὁ Μιλάνος δὲν εἶχε μολυνθῇ ἐκ τοῦ κακοποιῦ μιάσματος τοῦ κυνικοῦ σκεπτικισμοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ λάμψῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Σερβικῆς τύχης· ἐάν ὁ Βουλανζὲ δὲν κατελαμβάνετο ὑπὸ μοναρχικῶν οὐτοπιῶν, ἂς προσεπάσει νὰ ἱποκρίπται ὑπὸ τὸν μανδύαν τῆς κοινοβουλευτικῆς συνταγματικότητος θὰ ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ πολλὰς ἐπαφελεῖς ἰπηρεσίας τῇ πατρίδι του. Οἰκτρά θύματα! Res quies cant in pace!

Εν Βύρνη τη 1η Απριλίου 1892.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ

Όσοι απέμειναν ἐτι ἐκ τῶν πολλῶν ἄλλοτε φίλων καὶ θιασωτῶν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν καὶ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ ὡς τὸν ἀνταγγραφεύσαν τινὲς τῶν ἐν Ἑλλάδι στρατευομένων πολιτικῶν πιστεύομεν ὅτι θὰ σπεύσωσι νὰ τινάξωσι καὶ τὴν ἐν τοῖς κρασπέδοις τῶν ἡματιῶν τῶν ἀπολιτομένην κοινοβουλευτικὴν κοινότητα, ἐὰν ἀναγνώσωσι τὸ πρόγραμμα τῆς μελλούσης δράσεως τοῦ πρώτου Ἑλλήνου πρωθυπουργοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ὁ ἄλλοτε πανίσχυρος κυβερνήτης μετεδίδθη εἰς Ἱερειάν, ἀλλ' Ἱερειάν δραματικόν, καὶ οὐχὶ λορικών ὡς ὁ θεόπνευστος Ἰσραηλῆτης τῆς Γραφῆς. Κατὰ τοὺς κλαυθμηρικούς τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἡ ἡθική, ἡ νομιμότης, ἡ συνταγματικότης, αἱ ἐλευθερίαι (ταλαιπώροι ἀμαρτίαι!) ἐκλείπουσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος ἅμα ὁ ἴδιος δὲν κρατεῖ τὸν οὐρανοῦ τῆς πολιτείας, καὶ δὲν τὸν περιβάλλουσι, περισσαινόντες καὶ ἀποθαρμάζοντες οἱ ἥδη μετ' αὐτοῦ καλονόισαντες τὰς οἰκείας συναλλαγὰς βουλευτῆροι.

Ἰδοὺ τί λέγει πρὸς τοὺς κατωίκους τῆς Τριπόλεως ποιούμενος ἐκκλησίαν ὁ Γερόντιος πολιτευτής:

„Δὲν ἤλθον ἵνα συστήσω πρόσωπα. Ἐκλέξατε οὖτοις βούλεσθε. ἀλλὰ ζητήσατε παρ' αὐτῶν ὑπόσχεσιν ὅτι δὲν θὰ πωλήσωσιν ἐν Αθήναις τὰς ψήφους αὐτῶν, πρὸς τὴν αὐλήν, πρὸς ὑπουργοὺς ἐφημέρους ἢ πρὸς γνωστὸν ἐπὶ φιλαρχίᾳ καὶ ἀσυνειδησίᾳ, σπάταλον καὶ διεφθαρμένον κομματάρχην, ἀλλὰ θέλουσιν ὑποστηρίξει τοὺς ἐμὸς φίλους ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος. Ὁὕτω θέλουσι μόνον σωθῆναι οἱ θεσμοί, θέλει συντηρηθῇ ἡ τάξις καὶ ἀποσοδηθῶσι κίνδυνοι καταφανεῖς. Ἐγὼ ζητῶν νὰ προλάβω τὰς συνωμοσίας καὶ τὰς στάσεις τρέχω πρὸς ὑμᾶς σήμερον διὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῇτε νὰ ἐπαναστατήσητε!“

Καὶ ὅλα ταῦτα ὡς παρακρούσματα, παραληρήματα ἐξάλλου διανοίας, ἐνεκεν ἐγωϊστικῆς καὶ φιλαρχικῆς ἀτυχίας, αἵτινα δύνανται νὰ λαμβάνωσι χώραν ἐν τῇ ἀνωμάλῳ ψυχολογικῇ καταστάσει, εἰς ἣν περιέρχεται δεινὴ προσωπικὴ συμφορὰ, ἀλλ' ὅλως ξένα καὶ ἄσχετα πρὸς τὸν πραγματικὸν κόσμον.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Τὴν ἐσπέραν τοῦ Μ. Σαββάτου ἐξηγγέλη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διὰ τεσκερὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευμάτων Εἰς Χουσεῖν Ριζᾶ πασά νέα γενναῖο-δωρία τοῦ Ἀνακτος. Ἡ Α. Α. Μ. ἠδύοκησε νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τὸ ποσὸν 750 λιρῶν ὅπως διανεμηθῇ εἰς τὰς ἀπόρους ὀρθοδόξους οἰκογενεῖας. Ἐπὶ τῇ δωρεᾷ ταύτῃ ἡ Α. Θ. Π. ἐσπευσε διὰ τεσκερὲ νὰ παρακαλέσῃ τὸν ὑπουργὸν νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὸν φιλόφρονον Ἀνακτα τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τῆς Εκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα περὶ ὥραν 8 τουρκιστὶ ἐγγέλη τῇ Α. Θ. Π. Νεοφύτῃ τῇ Η! ὅτι μετὰ μίαν ὥραν ἐμελλε νὰ φθάσῃ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἀπεσταλμένος τοῦ Μ. Βεζύρου κομίζων τὸ αὐτοκρατορικὸν Βεράτιον τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Α. Θ. Π. Ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ ταύτῃ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐσπευσε νὰ συγκαλέσῃ τοὺς ἐν Φαναρίῳ εὐρισκομένους συνοδικούς καὶ συμβούλους καὶ διατάξῃ τὰ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ ἀπεσταλμένου. Τοιοῦτος ἦν ὁ σφραγιστοφύλαξ τῆς Α. Υ. τοῦ Μεγάλ. Βεζύρου. ὅστις φθάς τῇ 9 1)2 ὥρα εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐγένετο δεκτὸς μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ μετὰ τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις ἐνεχείρισε τῇ Α. Θ. Π. τὸ αὐτοκρατ. Βεράτιον περιβεβλημένον διὰ βυσινοχρόου πολυτελοῦς ὑφάσματος. Ὁ Πατριάρχης λαβὼν παρὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἀπεσταλμένου τὸ αὐτοκρατορικὸν ἔγγραφον ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ ἐνδείξει εὐνοίας τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Ὁ ἀπεσταλμένος προεπέμφθη διὰ πολλῶν τιμῶν. Ἡ ἐπίσημος ἀναγνώσις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Βερατίου, ὅπερ εἶναι ἀπαράλλακτον πρὸς τὰ προηγούμενα γενήσεται τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ.

Νέου δείγματος ὑψηλῆς εὐνοίας εὐτυχῶς προχθὲς ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Νεόφυτος ὁ Η! Προσκληθεὶς ἀπ' ἐσπέρας μετέβη ἐπ' ἀμάξης εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Γιλδιζ ἔνθα μετὰ ἐξαιρετικῆς φιλοφροσύνης καὶ πολλῶν

τιμῶν ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ πρώτου θαλαμηπόλου Χ. Ἀλὴ βέη. Μετὰ μικρὸν δὲ ῥιφθέντος τοῦ κανονοβολισμοῦ ἡ Α. Θ. Π. ὠδηγήθη εἰς ἰδιαιτερον δωμάτιον ἔνθα ἦν παρατεθειμένη μεγαλοπρεπὴς ἐκ ποικίλων ἐδεσμάτων τράπεζα εἰς ἣν παρακαθήσασα ἐδεῖπνησε. Μετὰ τὸ δεῖπνον ὁ Σειπτός Ἀναξ ἠδύοκησε νὰ δεχθῇ εἰς ἰδιαιτεράν ἀκρόασιν τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πατριάρχην πρὸς ὃν ἐπὶ 20 περίπου λεπτά συνδιελέξατο καὶ πολλὰς φιλοφρονήσεις καὶ ἰδιάζουσας εὐμένειαν αὐτῷ ἐπεδαψίλευσε. Μετὰ τὴν ἀκρόασιν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπῆλθε τῶν ἀνακτόρων προπεμφθεὶς μετὰ πολλῶν τιμῶν· ἐπανεκάμφε δὲ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τῇ 1 ὥρᾳ τῆς νυκτὸς συνοδευόμενος κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Α. Μ. ὑπὸ δύο ἐρίππων ὑπασπιστῶν.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ

Μετὰ πολυῶδον νόσον ἀπεβίωσε τῇ παρελθ. τετάρτῃ ἐν Φαναρίῳ ὁ Μητροπολίτης Σηλυβρίας Γερμανός, ἱεράρχης διαπρέπων ἐπὶ ἀρετῇ καὶ ἀγαθότητι καρδίας. Κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν μέλος διατελέσας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς καὶ μέλος τοῦ Δ. Ε. Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ διαφόρων ἐπιτροπῶν εἰργάσθη μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ὡς πρόεδρος ἰδίᾳ τῆς ἐφορείας τοῦ Ἰωακειμείου Παρθεναγωγείου μεγάλως συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ιδρύματος.

Ἡ κηδεῖα τοῦ ἀειμνήστου ἱεράρχου ἐγένετο τῇ ἐπαύριον περὶ τὴν 2 1)2 ὥραν τουρκιστὶ μετὰ πολλῆς ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, ὁ δὲ νεκρὸς ἐτάφη ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ.—Τέσσαρα θαύματα ἐποίησεν ἐρέτος ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς ἐν Τήνῳ Εὐαγγελιστρίας κατὰ τὴν ἐπέτειον πανηγυριν αὐτῆς. Ἐκ τούτων δὲ τὸ μὲν εἶναι σωφρονισμὸν παράφρονος

γυναικὸς, τὸ δὲ θεραπεία χαλῶς ἐκ γεννητῆς. Τὸν παριστάμενον δὲ κόσμον λίαν συνεκίνησε τῇ παραμονῇ τῆς εορτῆς τὸ θέαμα νεανίδος βαδίζουσας διὰ τῶν γονάτων, φεροῦσης ὀγκώδη σάκκον καὶ ἀνερχομένης οὕτω τὴν ἐκ 500 περίπου μέτρων ἀνωφέρειαν. Ἡ νεανὶς αὕτη παραλυτικὴ οὖσα καὶ παράφρων εἶχεν ἱαθῇ πέρυσιν διὰ θαύματος τῆς Παναγίας, ἐρέτος δὲ ἐκόμιζε βαδίζουσα ἐπὶ τῶν γονάτων τὸ πέρυσιν ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς γενόμενον τάγμα.

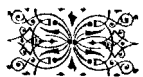
— Τὴν παρελθούσαν τετάρτην φοβερὰ θύελλα ἐνέσκηψεν ἐν Κρήτῃ, τόσον δεινὴ ὅσον εὐτυχῶς ὀλιγοχρόνιος, διότι δὲν διήρκεσε, πέραν τῶν τριῶν τετάρτων τῆς ὥρας. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀλίγον τοῦτο διάστημα ἐξερίζωσεν, ἔθραυσε καὶ κατέστρεψε πολλὰς ἐλαίας, χαρμπέας καὶ ἄλλα δένδρα καὶ ἰδίως εἰς τὰ πεδινὰ μέρη τῆς Κυδωνίας.

— Χιώνες. Εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλουσιν ὅτι ἄρθρονος χιὼν κατέπεσεν ἐν τῇ νοτίᾳ καὶ νοτιοδυτικῇ χώρᾳ τῆς Ἀγγλίας. Αἱ πρὸς τὴν ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην τηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι διεκόπησαν, ἡ δὲ λειτουργία τῶν σιδηροδρόμων ὑπέστη σπουδαίας ἐπιβραδύνσεις.

— Κατὰ τὰς ἐκ Καίρου εἰδήσεις ὁ ἐν Μανσούρᾳ ἑλλήν προξενικὸς πράκτωρ ἐκακοποιήθη καὶ ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν διότι ἠθέλησε νὰ κατευνάσῃ ἔριδα ἀναφυσείσαν μεταξὺ ἐλλήνων καὶ ἰθαγενῶν.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Βελιγραδίου πληροφορίας πάλιν ἀνέβαλον οἱ σέρβοι ρωτῆται τὴν εἰς Ἑλλάδα καθοδὸν τῶν ἐνεκα τῶν ἐπικειμένων ἐν Ἑλλάδι βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Εἶχον ἀσφαίσει νὰ κατέλθουν κατὰ τὰς εορτὰς τοῦ Πάσχα ἀλλ' ἤδη ὀριστικῶς ἀπεράσισαν νὰ κατέλθουν κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα Σεπτέμβριον.

— Φιλόπατρις Θεσσαλονικεὺς ὁ Πολυδεύκης Οὐτίνος, ἀποβιώσας ἐσχάτως ἐν Καίρῳ τὸ μὲν ἡμῶσι τῆς μεγάλῃς αὐτοῦ περιουσίας ἀφῆκε τῇ Κοινότητι Θεσσαλονίκης πρὸς ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν θεραπευτηρίῳ τὸ δὲ ἕτερον ἡμῶσι πρὸς ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν ἐνοριακῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ νηπιαγωγείων.

(11) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ • ΟΔΗΣΣΟΥ • (11)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

II

Η ΑΡΕΤΗ ΚΑΙ Η ΔΥΣΤΕΧΙΑ.

(πρωτόπλοιο διηγήματιον).

Γ.

(Συνέχεια.)

Ὅστε ἀπὸ τοῦδε δύνασαι νὰ παρακαλῇς τὸν Θεὸν νὰ φειδῇ μόνον τῆς ζωῆς τοῦ Φραγκίσκου διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ταράττῃ τὸν ὕπνον μου τὸ φάσμα αὐτοῦ ἐφ' ὅρου ζωῆς. Διότι ἐλπίζω ὅτι μὲ τὴν βεῖθειαν τοῦ Θεοῦ θὰ καταβάλω τὸν ἀντίπαλόν μου.

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς τοῦ Δημητρίου

καὶ ἡ πεποίθις μετ' ἧς ὠμίλει καθυστάσαν πως τὸν τρόπον τῆς Εὐφροσύνης δὲν ἐξήλειψαν ὅμως ἀπὸ τῆς καρδίας τῆς παντελῶς τὴν κακὴν ἐκείνην προαίσθησιν περὶ τῆς ἐκδικήσεως τὴν ὁποίαν ἐπεφύλασεν εἰς τὸν συζυγόν τῆς ὁ βαρὺν καὶ μάλιστα ἂν ὁ Δημήτριος ἐτραυμάτιζε τὸν Φραγκίσκον. Ἀλλ' ἂν ἐφονεύετο ὁ σύζυγός της...

Τοιαῦτα καὶ ἄλλαι σκέψεις ἐβασάνιζον τὸν νοῦν τῆς Εὐφροσύνης ἐνφ' ὃ Δημήτριος λαβὼν τὸν κάλαμον ἔγραψε πρὸς δύο φίλους του παρακαλῶν αὐτοὺς ἵνα τῷ χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες διὰ τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Φραγκίσκου μονομαχίαν τῆς ἐπαύριον.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Ελένη ἀποροῦσα περὶ τῶν διατρεχόντων μεταξὺ τῶν γονέων τῆς ἔτρεξεν ἀνυπομονοῦσα εἰς τὴν αἰθουσαν ὅπου συνδιελέγνοντο καὶ πα-

ρεκάλεσε τὴν μητέρα της νὰ τῇ διηγήθῃ τί συμβαίνει.

Ἡ Εὐφροσύνη ἀπέφυγε νὰ εἴπῃ τι τῇ θυγατρὶ τῆς περιορισθεῖσα νὰ κατέλθῃ μετ' αὐτῆς τὴν αὐλήν, ἐνφ' ὃ Δημήτριος ἐξηκολούθει γράφων διαφόρους ἐπιστολάς.

Τὸ ἐσπέρας κατεκλίθισαν ἅπαντες ἐν μεγάλῃ μελαγχολίᾳ τὴν δὲ ἐπαύριον ὁ Δημήτριος γαληνῶς καὶ ἀτάραχος ἐγερεῖται εὐρέθῃ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν μαρτύρων πρῶτος εἰς τὸν τόπον τῆς μονομαχίας.

Μετ' ὀλίγον δευτέρα ἄμαξα ἐκόμισε τὸν βαρωνίσκον καὶ τοὺς μάρτυράς του. Ὁ Δημήτριος ψυχρῶς ἐδέξατο τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Φραγκίσκου καὶ τῶν συντρόφων του καὶ μετὰ τὰς διαμειφθείσας ἀμφοτέρωθεν τυπικὰς φιλοφρονήσεις δύο ἐκ τῶν μαρτύρων παρουσίασαν εἰς

τοὺς ἐνδιαφερομένους δύο ὁμοίου εἶδους πολύκροτα ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστος ἐλαβεν ἀνὰ ἓν ἀφοῦ δὲ ἐγένετο ἡ συνήθης χειραψία ἔλαχε πρῶτος νὰ πυροβολήσῃ ὁ Φραγκίσκος.

Ἡ ἐκφυροκρότησις ἦν παταγώδης, διήλθε δὲ ἡ βολὴ τοῦ πολυκρότου μετὰ τὸ δεξιὸν ὠτὸς καὶ τοῦ ἄρου τοῦ Δημητρίου περικαύσας εὐλαχιστὸν τὸν ἐπενδύτην αὐτοῦ.

Τὴν αὐτὴν σχεδὸν διεύθυνσιν ἔλαβε καὶ ἡ σφαῖρα τοῦ Δημητρίου. Δευτέραν φοράν ἀντηλλάγησαν αἱ σφαῖραι καὶ ὁ μὲν Δημήτριος ἐπληρώθη ἀκινδύνως κατὰ τὸν ἀριστερόν βραχίονα ὁ δὲ Φραγκίσκος κάτωθεν τῆς καρδίας πρὸς τὸ ὑπογάστριον.

Ἀχ! ἰκούσθη καὶ ἐκτάδην εὐρέθῃ ὁ Φραγκίσκος κατὰ γῆς μαῦρον δὲ καὶ ἄφρονον αἷμα ἔρρευσε ἐκ τῆς πληγῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Επί τη έορτή της Αναστάσεως ἀντηλλάγησαν τὰ ἐξῆς τηλεγραφήματα μεταξύ της Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τοῦ νομάρχου Βάρνης κ. Δράσαν.

ΣΟΦΙΑΝ

Πρὸς τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα τὸν βούλγαρον Ἡγεμόνα Φερδινάνδον Α-ον.

Επί τη πανηγυρικῇ έορτῇ της ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Αναστάσεως εὐτυχῆς λογίζομαι ὑποβάλλων εἰς τοὺς πόδας της Ὑμ. Βασ. Ὑψηλότητος τὰς εὐχὰς καὶ τὰ αἰσθήματα πιστῆς ὑπηκοότητος τοῦ πανηγυρίζοντος πληθυσμοῦ τοῦ ἐμπειπιστευμένου μοι νομοῦ, ὅστις ἀναπέμπει τῷ Παντοδυνάμει θερμὰς δεήσεις διὰ τὴν μακροήμερευσιν της Ὑμ. Β. Ὑψηλότητος, τὴν δόξαν τοῦ στέμματος καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ Κράτους.

Ὁ Αὐτρωτὴς ὅστις διὰ τοῦ θαύματος καὶ της ἀναστάσεως αὐτοῦ ἐπεσφράγισε τὴν ἐξαγορὰν της ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ θριάμβου τοῦ δικαίου, ἔστω προστάτης καὶ ὑποστηρικτὴς τοῦ Βουλγαρικοῦ κράτους καὶ τοῦ Στέμματος ὅπως θριαμβεύσῃ τὸ δίκαιον βουλγαρικὸν ἔργον καὶ δισκορπισθῶσι καὶ ἐκλείψωσι πάντες οἱ ἐχθροὶ του, ὡς ἐκλείπει ὁ καπνὸς ἀπὸ τοῦ τοῦ προσώπου τοῦ πυρός.

5 Ἀπριλίου 1892. Βάρνη.

Ὁ νομάρχης
ΔΡΑΣΩΦ.

Νομάρχῃ Βάρνης.

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως διὰ τὰς εὐχὰς ὅς μοι ὑποβάλλετε ἐκ μέρους τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἐμπειπιστευμένου ὑμῖν νομοῦ.

ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἐντὸς ξενοδοχείου. — Γαλλικὴ ἡμερὶς ἀναγράφει τὸ ἐπόμενον περίεργον γεγονός:

Ἐν Σάν-Ρέμο συνέρρευσαν πρότινος τόσον πολλοὶ ξένοι, ὥστε ὅλα τὰ ξενοδοχεῖα ἦσαν κατειλημμένα. Εἰς τῶν ταξιδιωτῶν κατάρθρωσε μετὰ πολλὰς ἀναζητήσεις νὰ εὕρῃ ἐν δωμάτιον ἐν

τῷ ξενοδοχείῳ β! τάξεως καὶ ἀπυρόκλητος ἔπεσε νὰ κατακλιθῇ. Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὅμως βλέπει δύο ἀνθρώπους εἰσερχομένους εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ καὶ φέροντας ἐν γρήρετρον. Προσεπάθησε καταστέλλων τὸν φόβον ὅστις τὸν κατέλαβε νὰ φανῇ ἱσχυρὸς καὶ ἀνασηκωθείς ἐπὶ της κλίνης του, εἶπε βεβιασμένως μειδιών:

Φίλτατοι, θὰ ἡπατήθητε εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ δωματίου. Δὲν ἔχω καμμίαν ὕρεξιν νὰ ταρῶ.

Ἠσυχάσατε, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἕτερος τῶν νεκροπατιῶν, δὲν ἤλθομεν διὰ σᾶς.

Καὶ ἀνοίξαντες μὲ ὅλην τὴν ἀφέλειαν τὴν ἐντὸς τοῦ τοίχου ἱματιοθήκην ἐξήγαγον ἐν πᾶμα ἄνδρος, ὅπερ θέσαντες ἐντὸς τοῦ φρετέρου ἀπεκόμισαν ἐκεῖθεν πρὸ τῶν ὀρθαλμῶν τοῦ ἐκπλήκτου ταξιδιωτοῦ. Τὸ ἐπεισόδιον ὅμως ἀμέσως διηκρινίσθη. Ὁ νεκρὸς εἶχεν ἀποθάνει τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ δωματίου, ὁ δὲ ξενοδόχος ἐπιθυμῶν νὰ ἐνοικιάσῃ αὐθημερόν τὸ δωμάτιον ἐτοποθέτησε τὸ πᾶμα ἐντὸς της ἱματιοθήκης!

ΝΕΩΤΑΤΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικοῦ Πρακτορείου)

(Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία «Ὁδησοῦ»).

Βιέννη 10. — Ἡ Πολ. Ἀνταπόκρισις πληροφορεῖται ἐκ Βερολίνου ὅτι ἡ ἐν τῇ τελευταίᾳ βουλγαρικῇ διακοινώσει ἀπαίτησις της Βουλγαρίας ὅπως τῇ παρασχεθῇ προστασία κατὰ τὰν σκευωριᾶν τῶν δολοφόνων εἶναι πληρῶς δικαιολογημένη. Μάλιστα εἰς τὴν στάσιν της Πύλης δέον ν' ἀποδοθῇ ἡ ἀνάγκη εἰς ἡν περιέστησαν οἱ Βούλγαροι ὅπως διατυπώσωσι παρομοίας ἀξιώσεις. Ἐὰν ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐπαφελῇ τῆς περιστάσεως ὅπως ἐγείρῃ ἐπίσης ἄλλα ζητήματα ὀχληρά, ἴσως διὰ τὴν Πύλην. Τὸ γεγονός πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ζήτημα ἐσωτερικὸν κανονισθόμενον μεταξύ Κυριάρχου καὶ ὑποτελοῦς. Ἐνταῦθα ἀναμένουσι μετὰ βαθείας γαλήνης τὴν περαιτέρω διεξαγωγὴν τοῦ πρίγκματος.

Βερολίνον. — Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα παρέστησαν χθὲς εἰς γεῦμα παρὰ τῷ ρώσῳ πρεσβευτῇ Σουβαλόφ.

Κετίγν. — Ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος ἐν τῇ εἰς Πετροῦπολιν μεταβάσει του

θα συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ διαδόχου Δαυνὴλ. Κατὰ τινὰ φήμην πρόκειται περὶ σχεδίου γάμου μετὰ Ρωσίδος ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας. Ἡ ἀγγελθεῖσα ἐπίσκεψις του πρὸς τὸν Σουλτάνον εἶναι βεβαία.

Λονδίνον. — Κατὰ τὴν «Σημαίαν» πληροφορομένην ἐκ Ζανζιβάρ οἱ καθολικοὶ τοῦ Οὐγάνδα ὑπὸ τὸν βασιλέα Μυάνδα ἐφόνειυσαν τοὺς ἐγκριτωτέρους τῶν διαμαρτιρομένων, οἵτινες πάλιν ἐπετέθησαν ἐπανειλημένως κατὰ τὴν καθολικὴν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ της Ἀγγλο-Αφρικανικῆς Ἑταιρίας Ἐγγέρδ παρενέβη, διωρίσθη διάδοχος τοῦ παυθέντος Μυάνδα.

Πετροῦπολιν. — Ἡ κατάσταση τοῦ Γίερς πάλιν ἐβεβλῶθη χθὲς.

Ρώμη. — Κατὰ τὸ πρακτορεῖον «Στέφανι» αἱ Ἰταλικαὶ Μεγαλειότητες μεταβήσονται εἰς Πότζδαμ μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῶν Ἰταλῶν ὅπως ἀνταποδώσωσι τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Γερμανικῶν Μεγαλειότητων ἥτις τοῖς ἐγένετο ἐν Μόνζα τὸν Οκτώβριον τοῦ 1889. Ἡ ἡμέρα της ἀναχωρήσεως ἀγνωστος.

Λονδίνον, 10. — Ἡ ἀστυνομία ἐν τῇ κατ' οἶκον ἐρεύνῃ ἦν ἐνήμερη ἐν τῇ γραφείῳ της ἀναρχικῆς ἐφημερίδος «Commonwealth», κατέσχεν τυπωμένα τὰ χειρόγραφα τοῦ ἀναρχικοῦ Νικολάου Μοντρά, κατηγορουμένου ὅτι διὰ τῶν ἐν τῇ μνησθείσῃ ἐφημερίδι ἄρθρων του ὑπεκίνησε τὴν δολοφονίαν τοῦ γραμματέως της ἐπικρατείας Ματθίους καὶ ἄλλων προσώπων.

Φραγκφούρτη. — Ὁ πρῶτος ταμίας τοῦ οἴκου Ρότσχिल्δ υἱὸς ὀνόματι Ρουδόλφος Ζάεγερ ἐγένετο ἄφαντος ἀπὸ της πέμπτης. Ἐν τῇ ταμείᾳ ὑπάρχει ἑλλειμμα ὑπερβαῖνον τὸ ἑκατομμύριον.

Ρώμη. — Κατὰ τὸν Ρορλο Ρομανο πιστεύεται ὅτι ὁ Ρικότης θὰ ἀποδεχθῇ τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν στρατιωτικῶν, ἐπίσης καὶ ὁ Γενέλα θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ ὑπουργεῖον μολονότι ὑπάρχουσι δυσκολαίαι τινές. Ἡ ἐφημερίς αὕτη προσθέτει ὅτι ἐὰν ἐπιβεβαιωθῶσιν αἱ ἐν λόγῳ εἰδήσεις, τὸ νέον ὑπουργεῖον ἔσται ἰσχυρότερον τοῦ προηγουμένου. Ὁ Ρουδὴν συσχεφθίσεται μετὰ μεσιμβρίαν μετὰ τοῦ Ρικότη τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου καὶ τοῦ προέδρου της Γερουσίας ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπουργ. κρίσιν.

Βάσιγκτων. — Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν συνέστησεν εἰς τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων τὴν νιοθέτησιν της ἀποφάσεως αὐτῆς δι' ἧς ζητεῖται ὡς ὁ πρόεδρος της δημοκρατίας προκαλέσῃ τὸ Μεξικὸν εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν συμβάσεως ἐπὶ τῇ βάσει της ἀμοιβαιότητος ἥτις θὰ ἐξησφάλιζεν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτεῖ-

ας δεσπόζουσιν θῆσιν ἐν τῇ Μεξικανικῇ ἀγορᾷ.

Πετροῦπολιν. — Ἡ αὐτοκράτειρα ἀνεχώρησεν διὰ Μόσχας σήμερον μ. μ. διὰ τὸν Καύκασον ὅπως ἴδῃ τὸν ἀσθενοῦντα υἱὸν της Γεώργιον. Ἡ κατάσταση τοῦ Γίερς βραδέως βελτιοῦται. Ὁ Βισνεγράδσκη ἀπῆλθε μετὰ της συζύγου του εἰς Κριμαίαν. Πυρκαϊὰς ἐκραγείσης ἐν τριπόρῳ τινι οἰκίᾳ πολλοὶ τῶν ἐνοίκων ἐπλήδυσαν ἐκ τῶν παραθύρων ὅπως σωθῶσιν. Ἐξ αὐτῶν 9 εἰρέθησαν νεκροὶ καὶ 15 ἐγένοντο ἄφαντοι.

Πετροῦπολιν. — Ἡ ἐφημ. τοῦ χρηματιστηρίου λέγει ὅτι δέον νὰ θεωρηθῇ σχεδὸν ἀναμφισβήτητον ἡδη ὅτι αἱ ἐπίσημοι Ρωσσο-γερμανικαὶ σχέσεις εἰσῆλθον εἰς τὴν φύσιν της διαχύσεως (dilatata) ὡς καλεῖται ἐν τῇ διπλωματικῇ διαλέκτῳ. Ἐὰν ἡ βελτίωσις ἔλαβε χώραν μόνον ἐν τῇ διπλωματικῇ σφαίρᾳ, δύναται μὲ τὸν χρόνον νὰ ἐκταθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σφαιρῶν.

Παρίσιον. — Ὁ Λουμπὲ προετοιμάζει νομοσχέδιον ἀποδλέπον εἰς τὴν αὐξήσιν της ἀστυνομίας τῶν Παρισίων δι' 125 ἀνδρῶν. Ἡ εἰδησις περὶ ἀπεργικῆς κινήσεως τῶν ἀστυνομικῶν πρακτόρων ἀνυπόστατος. Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου της ἐπικρατίας πυραομπὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Αθινῶν καὶ 4 ἐπισκόπων Ἀργερίου. Συνεπεῖα ῥήξεων μεταξύ δύο γυμναστικῶν ἐταιριῶν γαλλικῆς καὶ ἐβραϊκῆς, πενήτηντα νεανία γάλλοι ἐλεηλίτησαν τὴν ἰουδαϊκὴν συνοικίαν κειμένην εἰς τὰ πρόθυρα της πόλεως. Πολλὰι συλλήψεις ἐγένοντο.

Σόβεργ. — Ἡ μεγάλη δούκισσα Αλεξάνδρα ἀδελφὴ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τοῦ Α' ἀπέθανε.

Φραγκφούρτη. — Βεβαιοῦται ὅτι ὁ δραπετεύσας ταμίας Ζάενγκερ ὑπεξήρρεσεν δι' ἀπάνης 1.700.000 μαρκῶν τὰς ὁποίας ἀπώλεσεν ἰδίως εἰς κερδοσκοπίας ἐπὶ τῶν σιτηρῶν ἐν Βερολίῳ καὶ Ὁδησοῦ.

Λισβων. — Θρυλλεῖται ὅτι αἱ Βρασιλιανῆς ἐπαρχίαι τοῦ Σαν-Πόλο καὶ τοῦ Ριο-Γράντε ἐκηρύχθησαν αὐτόνομοι.

Ρώμη. — Ἡ δίκη τοῦ Αμαλφιτανοῦ ἔληξεν, ἀδωδέντος τοῦ καρδινάλιου Ορέγια καὶ τοῦ Αμαλφιτανοῦ καταδικασθέντος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων της δίκης.

Τὸ ὑπουργ. συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν ἐν ταῖς θέσεσιν αὐτῶν διατήρησιν πάντων τῶν ὑπουργῶν ἐξαίρεσει τοῦ Κολόμπο. Θέλει συσχεφθῇ περὶ διορισμοῦ ὑπουργῶν ἐν ταῖς κεναῖς θέσεσιν ἥτοι της Γεωργίας, τῶν οικονομικῶν καὶ τῶν ταχυδρομείων. Θέλουσιν ἐκτελεσθῇ σπουδαῖαι οἰκονομικαὶ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς δαπάναις.

του. Οἱ μάρτυρες μετέφερον αὐτὸν ἐφ' ἀμάξης εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου χειρουργὸς κατάλληλος προσκληθεὶς ἐπέδεσε τὴν πληγὴν.

Ὁ δὲ Δημήτριος ἐπιβὰς της ἀμάξης καὶ εὐχαριστήσας τοὺς φίλους του ἀπῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἐνθα ἀνοικταῖς ἀγκάλας ὑπεδέχθησαν αὐτὸν ἡ σύζυγος καὶ ἡ θυγάτηρ του διότι ἀπέλαβον αὐτὸν ὀχλαίνοντα.

Ὁ Δημήτριος ἀπέφυγε νὰ ποιῇσι οἰονδίσποτε λόγον περὶ τοῦ τραύματος τοῦ θραγκίσκου, ἀφοῦ δὲ περιεποιήθη τὴν πληγωθεῖσαν χεῖρα του ἐξήτησε νὰ ἀναπαυθῇ.

Ἀπὸ της ἡμέρας της μονομαχίας ὁ Δημήτριος κατέστη λίαν μελαγχολικὸς ἀπέφυγε τοὺς πάντας καὶ αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς στενωτέρους φίλους του. Δὲν ἐγνώριζε πόθεν προήρχετο ἡ ψυχικὴ του

αὕτη κατάσταση ἡρὰ γε ἐκ της διαταράξεως της γαλήνης καὶ ἡσυχίας τοῦ βίου του ὡς ἐκ τῶν τελευταίων συμβάντων, ἡ διότι προήσθαινετο ὅτι μέγας κίνδυνος ἐπαπειλεῖ αὐτὸν μετὰ της οἰκογενείας του;

Ἐν τῷ μεταξύ ἐμπορικαὶ τινες ἰποθέσεις τοῦ Δημητρίου ἰπεχρέωναν αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς πλησίον τινὰ ἐπαρχίαν ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ἀσχολαίαι του δὲν τῷ ἐπέτρεπον νὰ μεταβῇ ἐκείσε αὐτοπροσώπως ἡ Εὐφροσύνη χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ συζύγου της καὶ ἰδία τοῦ ἀκροσφαλοῦς της ὑγείας αὐτοῦ ἀπεφάσισεν αὕτη ἡ ἰδία νὰ ἀναλάβῃ τὸ ταξιδεῖον τοῦτο συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος καὶ τινος γραμματέως.

Αἱ πρῶται ἡμέραι της ἀναχωρήσεως της Εὐφροσύνης ἦσαν ἡμέραι λύπης καὶ

στενοχωρίας διὰ τὸν Δημήτριον καὶ τὴν θυγατέρα του Ελένην ἰδίᾳ. Ἡ τράπεζα τοῦ γεύματος καὶ τοῦ δείπνου παρετίθετο οὐχὶ ὡς πρότερον θυμηδὸς φαιδρινόμενη καὶ ὑπὸ τῶν χαριτολογιῶν καὶ τῶν ᾄδων γελῶτων της Ελένης.

Ὁ Δημήτριος μακρὰν της προσφιλοῦς του συζύγου, ἐστερημένος τῶν πολυτίμων συμβουλῶν της ἐν στιγμαῖς καθ' αἷς μεγάλῃν αὐτῶν εἶχεν ἀνάγκην ἡρέσκετο εἰς τὸν μονότονον βίον εὐφραινόμενος μόνον εἰς τὴν θέαν της φιλοστόργου θυγατρὸς του καὶ πλησίον αὐτῆς εὐρίσκων παρηγορίαν.

Ἡ Ελένη τὴν λύπην της στερήσεως της μητρὸς της παρηγοροῦσα διὰ της μετὰ τοῦ πατρὸς της πολυῦρου συναναστροφῆς, προσεπάθει νὰ φαίνεται ραιδρὰ καὶ χαριπὸς δὲ διασκεδάζουσα τὸν πατέρα της ἐπαίξεν ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ

κλειδοκυμβάλου ὅτε δὲ ἐτραγῶδει μελωδικὰ τινὰ ἱσμάτα ἰδίᾳ δὲ τὰ ἡρωϊκὰ τῶν ἀρματωλῶν καὶ κλεπτῶν εἰς τὰ ὁποῖα εἴρισκεν ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν. Καὶ οὕτω παρήρχοντο αἱ ἡμέραι της ἀνίας ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ της ὁποίας τὴν ἁρμονίαν ἐμελλε νὰ διαρῆξῃ ἀπαίσιος κρωγμὸς κόρακος φρονήσας τὴν εὐτυχίαν αὐτῆς.

Ἡτο ἡ δεκάτη πέμπτη ἡμέρα ἀπὸ της ἀναχωρήσεως της Εὐφροσύνης καὶ ἡ εικοστὴ τοῦ μηνὸς δεκεμβρίου. Ὁ βορρᾶς ἀγρίως ἐμυκάτο αἱ στέγαι τῶν οἰκῶν ἦσαν περιβεβλημέναι παχεῖαν συνδόνα χιόνος, αἱ δὲ καπνοδόχοι τῶν οἰκῶν ἀνέθρωςκον παχέα νέφη καπνοῦ.

(ἀκολουθεῖ)

